

flab af Ordfører for Udvalget. Jeg har ikke ved de Forhandlinger, der have fundet Sted, hverken ved Sagens første Behandling eller nu senere i disse tvende sidste Dage, kunnet blive overtydet om Nødvendigheden af eller den store Trang til en Lov som det foreliggende Forslag. Jeg kan navnlig ikke indsee, at det, at tillade Oprettelsen af Frimenigheder eller Valgmenigheder indenfor en af Staten anerkjendt Følketskirke, vil kunne virke til at styrke denne Følketskirkes Sammenhold. Naar det er blevet antydet, at den foreslaede Lov er uskyldig og ubetydelig, saa kan jeg heller ikke ganske være enig heri; jeg idetmindste anseer dens Følger for meget uberegnelige og farlige. Naar man endeligt vil betragte hele denne Sag som et reent politisk Spørgsmaal, saa kan jeg for mit Vedkommende heller ikke være enig i en saadan Betragtning. For mit Vedkommende er denne Sag et Samvittigheds-spørgsmaal. Min Samvittighed byder mig at sige Nei, fordi jeg anseer den foreslaede Lov for at være farlig, og det er derfor min Agt at stemme imod Lovforslaget.

C. Nasmussen: Jeg kunde egentlig gjerne undladt at tage Ordet, efter som Sagen allerede er saa grundigt forhandlet, og jeg væsentligt kunde slutte mig til, hvad der er blevet udtalt af den ærede 1ste Landssthingsmand for 1ste Aarss (Madvig) saavel som af Udvalgets ærede Ordfører. Jeg maa imidlertid tilstaae, at jeg efter den Udtalelse, som vi igaar hørte af den høitærede Conseilspræsident, rigtignok er sat i en temmelig stor Forlegenhed, thi enten tvinges jeg ved den til at stemme imod min Overbeviisning, eller ogsaa skal jeg ved min Stemmegivning bidrage til, at Ministeriet gaaer bort, og nødtigt vil jeg nøgen af Delene; men jeg maa jo finde mig deri og tage min Bestemmelse. Det er mig isøvrigt ikke klart, om den høitærede Conseilspræsident fremkom med andre vægtige Grunde for Nødvendigheden af at sætte dette Lovforslag igennem end den, at han var bleven enig med Biskop Hierlegaard desangaaende. Jeg kan heller ikke forstaae, hvorfor dette Lovforslag og Kirkecomissionen skulde være uadskilleligt forbundne

med hinanden, og det saameget mindre som jeg er overbevist om, at, naar først dette Lovforslag er vedtaget, vil en Kirkecomission være overflødig. Satsfald vilde jeg derfor ikke kunne give min Stemme til at bevilge Penge til en Kirkecomission, naar en Lov som den her foreslaede, der er af saa stor Betydning — og at dette er Tilfældet, har jo givet sig tilkjende ved de mange Adresser, der ere indkomne imod Lovforslaget, og som indeholde et Beviis for, at en stor Deel af Folket nærer Frygt for en saadan Lovs Følger —, skal gaae forud for dens Udsættelse. Den høitærede Conseilspræsident udtalte, at Regjeringen klart nok havde vilst sin Fane. Jeg skal dertil bemærke, at den Fane dog altid maa have til Hensigt at samle, men det gjør mig ondt at maatte sige, at det Modsatte synes at maatte blive Tilfældet ved denne Leilighed. Det er blevet udtalt, at der er stor Trang til at faae saadanne Frimenigheder oprettede, og navnlig er dette udtalt af den høitærede Cultusminister, der til Beviis derfor ansøgte — jeg veed dog ikke, om jeg citerer hans Ord aldeles nøjagtigt —, at der dagligt eller idetmindste meget ofte kom Andragender og Deputationer til Ministeriet for at bede om Capellaner; men dette er jo dog virkeligt ikke det Samme som Andragender om Tilladelse til at oprette Valgmenigheder. Det er mig ikke bekjendt, at der er indkommet mange Andragender derom. Jeg veed kun, at der ifjor indkom et Andragende fra Nyslinge Frimenighed om Tilladelse til at oprette en saadan Frimenighed, hvad den jo imidlertid allerede iforveien selv havde taget sig Lov til. Men i ethvert Fald er det dog kun et lille Tal, som har ønsket Oprettelsen af saadanne Menigheder i Sammenligning med det store Tal, som har indgivet Andragender til Landsthinget imod at tillade Oprettelsen af dem. Den høitærede Cultusminister udtalte ogsaa, at der var Sogne, i hvilke der var store Brydninger. Ja, ganske vist, det har jeg lært af Erfaringen, at der er; men jeg kan ikke see, at disse Brydninger bære ubelukkende et religiøst Præg; de bære snarere et politisk og communalt Præg, hvad der giver sig tilkjende i mange Retninger. Den høitærede Minister erkjendte ogsaa, at han i Tilfælde af, at der